

ἐλεγχθήσεται γελοῖος ὢν, καὶ ἔ μόνον αὐλητῆς κακός, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος ἀλαζάν. καίτοι πολλὰ μὲν δαπανῶν, μηδὲν δὲ ὠφελόμενος, πρὸς δὲ τέτοις κακοδοξῶν, πῶς ἔκ ἐπιπόνως τε καὶ ἀλυσιτελῶς καὶ
 3 καταγελάστως βιώσεται; Ὡσαύτως, εἴ τις βέλοιο στρατηγὸς ἀγαθός, μὴ ὢν, φαίνεσθαι, ἢ κυβερνήτης, ἐννοῶμεν, τί ἂν συμβαίνοι. ἄρ' ἔκ ἂν, εἰ μὲν, ἐπιθυμῶν τῷ δοκεῖν ἰκανὸς εἶναι ταῦτα πράττειν, μὴ δύναίτο πείθειν, ταύτη λυπηρόν; εἰ δὲ πείσειεν, ἔτι ἀθλιώτερον; δῆλον γάρ, ὅτι κυβερνῶν τε κατασταθεὶς ὁ μὴ ἐπιστάμενος ἢ στρατηγεῖν, ἀπολέσειεν ἂν, ἔς ἡκιστα βέλοιο, καὶ αὐτὸς αἰσχροῦς
 4 ἂν καὶ κοκῶς ἀπαλλάξειεν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πλέσιον, καὶ τὸ ἀνδρεῖον, καὶ τὸ ἰσχυρὸν μὴ ὄντος δοκεῖν, ἀλυσιτελὲς ἀπέφαινε. προστάττεσθαι γάρ αὐτοῖς ἔφη μείζω ἢ κατὰ δύναμιν, καὶ μὴ δυναμένης ταῦτα ποιεῖν, δοκῆντας ἰκανὸς εἶναι, συγγνώμης
 5 ἔκ ἂν τυγχάνειν. ἀπατεῶνα δ' ἐκάλει τὸν ἔ μικρόν
 κρόν

ciendo scientiam tuam aliis spectandam dare.

μηδὲν δὲ ὠφελ.] In edd. vett. et Paris. deest δὲ.

§. 3. ταύτη] Repudiatur ab Hindeb. recte Reiskiana coniectura πάνυ, quia ταύτη explicari potest vel διὰ τῆτο: ut Oecon. XVIII, 10: Symp. IV, 17: vel κατὰ τῆτο, hoc in genere: ut Cyrop. VIII, 8, §. 7 etc.

αἰσχροῦς ἂν καὶ] Ita ex Paris. 1 scripti. Vulgo αἰσχροῦς τε καὶ. Sed ἂν magis necessarium erat ad sensum.

§. 4. δοκεῖν] Qua vi poneretur δοκεῖν, non intellexit Stephanus, qui putavit deesse βάλεσθαι, in talibus dictis significans προσποιεῖσθαι, simulare. de hoc usu dixi in Eurip. Hippol. v. 462. Valken.

αὐτοῖς] Iunt. αὐτὸς, perperam.

μείζω ἢ κατὰ δύν.] Intelligit λειτηργίας, de quibus vide quae Bachius disputavit ad Oec. II, 5 et 6. Nam haec incommoda timebant diuites. vid. Symp. IV, 30. Hindeb.

§. 5. δ' ἐκάλει τὸν ἔ μικρόν μὲν, ἢ εἴ τις] Haec est lectio Aldinae, Paris., et Steph. Sed in Iunt., MS. Leidensi, MS. Vindob. 1 et Paris. 3 et hinc in Ed. Ernestiultima abest articulus τὸν, quem Excerpta Voss. reponant ante εἴ τις, omisso ἢδ'. In MS. Vindob. 2 et Paris. 1. reperitur vulgata, sed omisso ἢ. Locum esse vitiosum plerique omnes fatentur. Leonclavi quidem ratio, pro τὸν ἔ μικρόν transpositis verbis rescribi iubentis ἢ τὸν μικρόν, sensum non adiuuat. Kuhnkenius non dubitat, quin Xenophon scripserit δ' ἐκάλει ἢ μικρόν μὲν, εἴ τις etc. adeo ut ἢ μικρός sit μέγας, et

et